

χων ὄλα τὰ ἄσματα ἔπαίζον ἄλους τοὺς σκο-
 ποὺς ὄσους ἤξευρον. Διὰ τὸν Ἄρθου ἦτον με-
 γάλῃ ἠδονῇ τοῦτο, τὸ ν' ἀκούῃ οὕτω τὴν μου-
 σικὴν εἰς τὴν ἠρμυίαν τῆς νυκτός, χωρὶς νὰ
 βλέπῃ εἰς παῖζει. Πολλὰκις μοι ἐφώταζεν «Ἄ-
 ρθου», καὶ τότε ἤρχισον πάλιν ἐξ ἄρχῃς τὴν αὐ-
 τὴν μελωδίαν. Ἐπὶ τῆς εὐτυχίας βίβλος ἦτον ἐκεῖνος διὰ
 τὴν καλὴν τῆς μάνας Βαρβερίας, καὶ ἐ-
 κείνην ἐγκαταλείψας, παρηκολούθησεν εἰς τὰς
 λεωφόρους τὸν σινιὸρ Βιτάλην. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ
 Πόσῃ διαφορὰ μεταξὺ τῶν βραστῶν γεωμη-
 λῶν τῆς πτωχῆς μου τροφοῦ, καὶ τῶν καλῶν
 παραγεμιστῶν ζυμαρικῶν καὶ τῶν μελιπῆκτων
 καὶ τῶν πλακούντων τῆς μαγειρίσσης τῆς κ.
 Μίλλιγαν! Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Πόσον ἄλλοταί; καὶ μακρὰν πεζοδρομῆσαι, εἰς
 τὴν βροχὴν, εἰς τὸν πῆλον, ὑπὸ τῶν καινῶν ἡ-
 λίων, κατὰ πῖν τοῦ κυρίου μου, καὶ αὐτὴ ἡ πε-
 ρδιάδασίς καὶ ὁ ἀνετός πλοῦς. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ
 Ἄλλὰ πρέπει νὰ ἀποδώσω δικαιοσύνην εἰς
 ἑμαυτὸν φημι, ὅτι μ' ἔτερεπε μᾶλλον ἢ ἡ-
 θικὴ εὐτυχία τοῦ νέου μου βίου παρὰ αἰὸνικαὶ
 αὐτοῦ ἀπολαύσεις. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Ναί, καλοὶ ἦσαν οἱ πλακούντες τῆς κ. Μίλ-
 λιγαν, καὶ λίαν ἐξάρστος ἦτο νὰ μὴ ἔχω νὰ
 ὑποφέρω πλέον, ἐκ τῆς πείνης, τῆς θερμοτύτος
 καὶ τοῦ φθόγου. Ἄλλὰ πόσον καλλίτερα, πόσον
 εὐχαριστότερα ἦσαν διὰ τὴν καρδίαν μου τὰ
 πρῶτα αὐτῆν αἰσθήματα! Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Δις εἶχον ἰδεῖν νὰ θρασυθῶσιν ἢ νὰ λυθῶσιν
 οἱ δεσμοὶ οἱ προσδεόντες με πρὸς τοὺς ἀνθρώ-
 πους οὗς ἠγάπων· τὸ πρῶτον, ὅταν μ' ἀπέσπα-
 σαν ἀπὸ τῆς μάνας Βαρβερίας, τὸ δεύτερον, ὅτε
 ἐχωρίσθην ἀπὸ τοῦ Βιτάλην. Δις εὐρέθην μόνος
 εἰς τὸν κόσμον, ἄνευ βοήθειας, ἄνευ στήριγμα-
 τος, ἄνευ ἄλλου φίλου ἐκ τῶς τῶν ζώων μου. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Ἄλλ' ἔδου, ἐν τῇ μονῶσει καὶ τῇ ἀμυχανίᾳ
 μου, ἀπῆντησα ἀγάπην, συμπάθειαν, καὶ ἠδύ-
 νηθῆναι ἀναπακοριθῶ καὶ ἐγὼ δι' ἀγάπης ἀ-
 πῆντησα γυναῖκα ὠραίαν, κυρίαν ἀγαθὴν, προ-
 σῆνῃ καὶ ἠλυκειαν, καὶ παιδίον τῆς ηλικίας μου,
 προσφερόμενον πρὸς ἐμὲ ὡς ἀν ἦν ἀδελφός του.
 Ὅποια χαρὰ, ὅποια εὐδαίμονία διὰ καρδίαν
 ὡς τὴν ἐμὴν, ἦτις δι' ἀγάπην ἐδίψα. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Ποσάκις βλέπων τὸν Ἄρθου ἐκ τὰδ ἡν κείμε-
 νον ἐπὶ τῆς σκανίδος του, ὧχρον καὶ ἀσθενικόν,
 δὲν ἐξήλθον τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἐγὼ δ' ὕγιης καὶ
 εὐρώστου. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Δὲν ἐσθθόνον τὴν εὐζωίαν τοῦ, οὕτε τὰ βι-
 θλία, οὕτε τὰ πολυτελῆ του παινήθια, οὕτε
 τὸ σκάφος εἰς ὃ ἐπλεεν, ἀλλὰ τῆς μητρὸς του
 τὴν φιλοστοργίαν. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Πόσον εὐδαίμων πρέπει νὰ ἦτον οὕτως ἀγα-
 πώμενος, ὅταν ἡ μητὴρ του θεάσθῃ, εἰκοσάκις
 τῆς ἡμέρας τὸν ἐνηγάλιζε, καὶ ὅταν καὶ ἐ-

κεῖνος ἐδύνατο ἐκ καρδίας νὰ ἐναγκαλιζήται τὴν
 μητέρα του, τὴν ὠραίαν ἐκεῖνη κυρίαν, ἢ ἐ-
 γὼ μάλιστα ἐτόλμων νὰ ἐγγίσω τὴν χεῖρα, ὅταν
 μοὶ τὴν ἐξέτεινε. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Καὶ τότε ἀνελογιζόμην μετὰ θλίψεως ὅτι ἐ-
 γὼ ποτὲ δὲν θὰ ἔχω μητέρα ἢ τις νὰ μὴ ἐναγ-
 καλιζήται καὶ ἡν νὰ ἐναγκαλιζώμαι. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 ἔβλεπον πάλιν ποτὲ τὴν μάναν Βαρβερίαν, καὶ
 τοῦτο θὰ μοὶ ἦτον εἰς μεγάλην χαρὰν ἀλλὰ πῶρα
 δὲν θὰ ἦν πόρρον πλέον γὰ τὴν ἀνοήσω ὡς ἄλ-
 λοτε μητέρα, διότι δὲν ἦτον μήτηρ μου. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Μόνος, θὰ ἔμενον πάντοτε μόνος. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Ὁ δικλοφισμὸς οὗτος ἤρξανε ἐτι μᾶλλον
 τὴν χαρὰν μου διὰ τὴν ἀγάπην μετ' ἧς ἦκα.
 Μίλλιγαν καὶ ὁ Ἄρθου ἐφέροντο πρὸς ἐρέμην
 Μεγάλας ἀξιώσεις δὲν ἐδυνατοῦνην νὰ ἔγω
 ὡς πρὸς τὴν μερίδα τῆς εὐτυχίας ἢ τῆς ζωῆς
 μοὶ ὑπέσχετο, καὶ ἀφ' οὗ ποτὲ δὲν θὰ εἶχον
 οὔτε μητέρα, οὔτε ἀδελφόν, οὔτε αἰκομένειαν,
 ὡφειλον νὰ λογιζώμαι εὐδαίμων ὅτι εὐρον φίλους.
 Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Ὅρειλον νὰ λογιζώμαι εὐδαίμων, καὶ ἐλο-
 γιζόμην τῷ ὄντι. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Ἄλλ' ἔδου, ἡλυκειαὶ καὶ ἀν ἦσαν δι' ἐμὲ καὶ
 νέαι μου αὐταί ἐξείες ἡμαχάσθη, ὅχι ἦττον νὰ
 τὰς διακόψω, αὐθις καὶ νὰ ἐπανέλθω εἰς τὰς
 παλαιάς. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Ἡ διατήρησις τοῦ ἁγίου Γουάρδου
 Πρὸ δύο περὶ τοῦ μηνῶν ἀνήγγειλεν ὁ πληθ-
 γραφός, καὶ μετ' αὐτὸν πᾶσαι σχεδὸν αἰεθρῶ-
 παῖκαὶ ἐφημερίδες, μίαν τῶν ἐπιφανεστάτων
 νεκῶν, ὅσας κατήγαγε τὸν αἰῶνα τοῦτον ἢ ἐπι-
 στήμη καὶ ἡ βιομηχανία κατὰ ἰπῆς ὕλης. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Τὴν δεκάτην ἐβδόμην (εἰκοστὴν ἐνάτην) Φε-
 βρουαρίου, κατὰ τὴν ὥραν 11 καὶ 12 δεσπ. τὰ
 πρὸ μεσημβρίας κατέπεσεν ὁ τελευταῖος ἐκ γρη-
 νίτου τοίχος, ὅστις ἐχώριζεν ἐτι τοὺς ἀπὸ βορρᾶ
 σαγγρῶνας καὶ νότου ἐργαζομένους εἰς διὰ πρη-
 σιν τοῦ κολλοσσίου ὄρους τοῦ ἁγίου Γουάρδου,
 καὶ πῆν ἐκρηξὴν τῆς δυναμίτιδος, ἢ τῆς ἠνωμένης
 οὕτω νέαν διενησιδηροδρομικῆν ὀργανωμένην
 μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλβετίας, συνεκαλύφθη
 πάραυτα αἱ παταγῶδες ἀνεφριάξαι τῶν ἐδῶ γὰ
 σκοτεινὰ σπλάγγνα τοῦ ὄρους συναιτηθέντων ἐρ-
 γατῶν. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Καὶ τοὶ δὲ τὸ πάχος τοῦ ὑπολειπομένου καὶ
 ἐκατέρωθεν διατριπωμένου τοίχου δὲν ἐπερέθ-
 βαινε τὸ 4, 40 μ., καὶ εὐλογοφῶν πῆρξεν φόβος
 ἐνδεχομένων δυστυχημάτων ἐνεκα τῆς θέρμης
 ξεως, ὅθδεν εὐτυχῶς συνέβη ἀπεικαφίτου καὶ ἀβ-
 μίγης ἀπέμεινε, ἢ ἡ χάρα τῶν ἐναγκαλιζομένων
 ἀλλήλους ὑπονομευτῶν. Ὅτι ἄρα ὁ σινιὸρ Βιτάλην
 Ἀπὸ τοῦ 1857 ἠδῆ πῶς ἦν ἐπιτυχία τῆς
 ὑπὸ τὸ Mont-Cenis ἀνοίγομένης σύριγγος εἰς
 οὐδεμίαν πλέον ὑπέκειτο ἀμφιβολίαν, καὶ ἐβλε-
 θῆναι.

τικαί· πολίτευται, κεντριζόμεναι υπό τῆς Γερμανίας, ἤσαντο σκεπτόμεναι περί διατήσεως τοῦ Ἁγίου Γοθάρδου, ὅπως, διὰ τῆς ἰδεύσεως νέας, συντομωτέρας καὶ ἤττον δαπανηρᾶς αἰδηροδρομικῆς γραμμῆς, τένουσι τοὺς γερμανικοὺς, ἐλβετικοὺς καὶ ἰταλικούς αἰδηροδρόμους, καταπολεμηθῆναι διὰ τῶν γαλλικῶν γραμμῶν ἐμπορικῆ συγκοινωνία τῆς βορείου καὶ δυτικῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν Ἀνατολήν, ἣτις τοσοῦτον εὐνοίως ἐνοίγετο διὰ τῆς ὑπονόμου τοῦ Mont-Genis.

Μετὰ πολλὰς δισσκέψεις καὶ συζητήσεις, μετὰ πολλοὺς δισταγμούς καὶ ἀμφιβολίας, ἐξεδόθη τέλος τὸ ἔργον ἐν ἔτει 1869. Ἡ καταρῆξ ἀρχὰς ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν μηχανικῶν Beckh καὶ Gerwig προῦπολογισθεῖσα δαπάνη ἀνέβαινε εἰς διακάσια ἑκατομμύρια φράγκων, ἀλλ' ἀπεδείχθη ταχέως ἀνεπαρκῆς εἰς πληρῆν τοῦ ἔργου ἀντέλεσθαι, καὶ συνεποσώθη, κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς τοῦ μηχανικοῦ Hellweg, εἰς τριακόσια περίπου ἑκατομμύρια τοῦ κολλοσιαίου αὐτῶν παύου, τὰ μὲν δύο τρίτα σχεδὸν κατέβαλαν κατ' ἀναλογίαν τὰ ἐνδιαφερόμενα κράτη, ἦτοι ἡ Γερμανία, ἡ Ἑλβετία καὶ ἡ Ἰταλία, τὸ δὲ ὑπόλοιπον συνέλεχθη διὰ μετοχῶν.

Ἡ διάτρησις κατεκυρώθη διὰ μειοδοσίας εἰς τὸν διάσημον Γάλλον ἐργολάβον Favre, ὅστις δὲν κτύπησε νὰ ἴδῃ τὸ ἔργον τῶν περαιούμενων, — ἀποθανὼν πρὸ ὀλίγων μηνῶν, — ἀντι 3,800 φράγκ. κατὰ μέτρον, ὑπολογισθέντος τοῦ ὄρου μήκους τῆς σύριγγος εἰς 14,920 μέτρα.

Ἀρχίσε δὲ συγχρόνως τὸ ἔργον ἀπὸ βαρᾶ καὶ μεσημβρίας πρὸν Ἀύγουστον τοῦ 1872, διευθυνομένου ἐκ τῆς ἰταλικῆς μὲν Ἑλβετίας ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Bossi, ἐκ τῆς γερμανικῆς δὲ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Stockalper, καὶ συνετελέσθη ἐντὸς ἑξῆς ἐτῶν καὶ πέντε περίπου μέτρα, ἀν' ἡμέραν.

Μικρά τις παραβολὴ τῆς σύριγγος τοῦ Ἁγίου Γοθάρδου πρὸς τὴν τοῦ Mont-Genis καταδεικνύει πόσας ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν συνετέλεσε προόδους ἡ μηχανικὴ, καὶ παρέχει τὴν ἀναμφήριστον πλεονεξία, ὅτι ἡ διάτρησις ὑπονόμων ἀνήκει πρὸ λοιποῦ εἰς τὰ δημόσια ἐκεῖνα ἔργα, ἀτιμὰ καὶ αἰκονομικῶς καὶ ταχέως δύναται νὰ ἐκτελεσθῶσιν.

Ἡ σύριγγα τοῦ Mont-Genis ἔχει μήκος 12,000 μέτρων καὶ ἀπῆλθε δεκατρίων ἐτῶν ἐργασίας εἰς διάτρησιν αὐτῆς, ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Γοθάρδου, τὰς αὐτὰς ἀκριβῶς καὶ ἐκείνη ἔχουσα διάστασις, κατὰ πλάτος καὶ ὕψος, ὄχει, ὡς προσηπόμεν, μήκος 14,920 μέτρων καὶ διατρήθη ἐν διαστήματι ἑπτὰ ἐτῶν καὶ πέντε μηνῶν καίτοι δὲ μακροτέρα, ἀπῆλθε εἰς διάτρησιν αὐτῆς δαπάνη ὀλιγωτέραν κατὰ 30 περίπου τοὺς ἑκατόν. Καὶ κατ' ἐκείνην μεντὴν σύριγγα ἢ παραλλαγὴ τῶν ἄξωνων τῶν ἀπόδυσμων συγ-

χρόνως καὶ ἀνατολῶν ἀνοιγομένων ὑπογείων στοῶν ὑπῆρξε 40 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου κατὰ τὴν σύμπτωσιν αὐτῶν, καὶ 60 περίπου ἑκατοστῶν ἡ διαφορὰ τοῦ ἐδάφους τῶν κατὰ ταῦτην δὲ 20 μόλις ἑκατοστῶν ἦτο ἡ πλαγία τῶν ἄξωνων παραλλαγῆ, καὶ 10 μόνον ἡ ἰσοκύαντος τοῦ ἐδάφους διαφορὰ. Ἐν τῇ ὑπογείῳ σύριγγι τῶν γαλλοῖταλικῶν ἄλπεων τὰ ἐντὸς αὐτῆς ἀπὸ τῶν ὄρωγων τοῦ ὄρους διηθούμενα ὕδατα ὑπελογισθῆσαν εἰς μίαν περίπου λίτραν κατὰ δευτερόλεπτον, ἐν δὲ τῇ ὑπονόμῳ τοῦ Ἁγίου Γοθάρδου, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀϊρόλου, ἔφθασαν εἰς 230 λίτρας κατὰ δευτερόλεπτον, ἦτοι εἰς ἄκακοσας εἰκοσιοκτὼ χιλιάδας λίτρων καθ' ὥραν, πηλαυ τὸ πρὸν ὄρος καὶ τὸ πρὸν ὄρος.

Ἡ σύριγγ, ὡς γνωστόν, ἠνοίχθη μεταξὺ τοῦ χωρίου Goeschenen πρὸς βορρᾶν, καὶ τοῦ Αἰρόλου πρὸς μεσημβρίαν, εἰς ὕψος 1109 μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης πρὸς τὸ μέρος τῆς γερμανικῆς Ἑλβετίας καὶ 1145 μέτρων πρὸς τὴν Ἰταλίαν. Ἐφθασε δὲ τὸ μέγιστον τοῦ ὑπογείου δρόμου ὕψος, περὶ τὸ κέντρον τῆς σύριγγος, εἰς 1152 μέτρα.

Ἡ ὀλικὴ ποσότης τοῦ ἐξορυχθέντος καὶ μετὰ πωπιθέντος βράχου συνεποσώθη εἰς ἑκατοσας χιλιάδας κυβικῶν μέτρων, ἔδαπανήθησαν δὲ πρὸς τοῦτο πεντακόσαι χιλιάδες χιλιογράμμων δυναμίτιδος, παρασκευασμένης ἐν εἰδικαῖς ἐργοστασίαις, αἵτινα εἶχον ἐπὶ τούτῳ ἱδρυθῆ παρὰ τὰς λίμνας τῆς Λυκέρνης καὶ τοῦ Λουγάνου, καὶ ὦν πολλά πολλάκις ἀνετινάχθησαν ὑπὸ ἐκρήξεων εἰς τὸν ἀέρα.

Τὰ μηχανικὰ μέσα δὲ ὧν ἐξτελέσθη ἡ διάτρησις τῆς καταπληκτικῆς ταύτης ὑπονόμου, ἦν ἐν διαστήματι ἡμισείας ὅλης ὥρας θέλει διατρέχει ἡ αὐτὰμάξα, μετὰ δύο ἢ τρία ἔτη εἶνε ὅμοια περίπου πρὸς τὰ ἐφάρμοσθέντα κατὰ τὴν διάτρησιν τοῦ Mont-Genis.

Ἐδραυλικὴ κολλοσιαίου κινήτηρες, ἐνεργούντες διὰ τῆς ὀνάμεως τῶν ἐπὶ τούτῳ χρησιμποιηθέντων ψευμάτων τοῦ ποταμοῦ, ὅστις ἐκείθεν μὲν τοῦ Ἁγίου Γοθάρδου καλεῖται Reuss ἐντεῦθεν δὲ Ticino, συνεπύκνουν τὸν ἀέρα ὑπὸ πίεσιν ὀκτῶ ἀτμοσφαιρῶν ἐντὸς μεγάλων ἀπόδοχῶν. Ὁ συμπεπιεσμένος αὐτός ἀπρ' οὐραγεῦστος διὰ σιδηρῶν σωλήνων εἰς ἑκατέραν πῶν δύο ὑπογείων στοῶν, ὅπου ἐχρησίμευεν ἐν πρώτοις μὲν εἰς κινήσιν τῶν διατροπικῶν μηχανῶν, εἶτα δὲ εἰς ἀνανάμωσιν τοῦ ὑπὸ τῶν ἐργαστῶν ἀναπνεομένου ἀέρος. Τὰ διατροπικὰ δὲ ταῦτα μηχανουργήματα, αἵτινα τὸ κατ' ἀρχὰς ἦσαν ὅποια τὰ ὑπὸ τοῦ Sommeiller ἐφευρεθέντα, ἐτελειοποιήθησαν δὲ βαθμυδὸν κατὰ πᾶς βελτιώσεις τοῦ Ἀγγλου Ingersoll καὶ τοῦ Γάλλου Lemonnier, ἐκίνουν ταῦτοχρόνως ἰκανὸν ἀ-

ριθμόν λογῶν ἦτοι ἐμβόλων, ἅτινα ἐν διαστήματι δύο ὠρῶν ἤνοιγον ἐν τῷ τοῦ καθέτου γραμμικοῦ τοίχου 70 περίπου ὄπας, ἐχούσας βάθος μὲν 80 ἑκατοστών τοῦ μέτρου, διάμετρον δὲ 4 ἢ 5 ἑκατοστών. Εἰς τὸν πυθμένα τῶν ὄπῶν ἐκείνων ἐτίθεντο φυσίγγια ἐκ δυναμίτιδος, ἃ τινὰ ἀκαπτόμενα προὔξενον ἐκρηξίν φοβεράν, θορυματίζουσαν τὸν βράχον.

Τοιοῦτῶν τρόπῳ διετρήθη ὁ κολοσσαῖος ἐκείνος ὄγκος.

Καί τοι, ὡς πολείπομεν, ὁ εἰς τὰς ὑπογείους γοᾶς τοῦ Airolo καὶ τοῦ Goeschenen εἰσαγόμενος συμπυκνωμένος ἀήρ ἐχρησίσμευε καὶ εἰς ἀερισθῶν τῆς σύριγγος, οὐχ ἥττον ἢ θερμοκρασία τῶν μακρῶν ἐκείνων ὑπονόμων ἐφθανε πολλάκις τοῦς 35 βαθμοῦς, ἢ δὲ ὕγρα καὶ πνίγηρά θερμοῦτες ἦτο τοιαύτη, ὥστε μόλις ἀντίχον εἰς αὐτὴν ἴσ' ἐργάζεται. Οὕτω δὲ ἐκ τῶν 250 περίπου ἀνθρώπων ἠθμάτων, ἅτινα κατεβρόχθισε πὸ κύκλω πεινῶν ἐκεῖνο ἔργον, τὰ πλεῖστα ὑπῆρξαν θύματα τῆς θερμοτήτος καὶ τῆς ἀσφυξίας.

Ἀντὶ τῶν δικησιῶν πεντήκοντα τούτων πτωμάτων, ἅτινα ἐξήχθησαν ἐκ τῶν ὑπονόμων τοῦ Ἁγίου Ροθάρδου, παρήγαγον αὐταί—σημειωτέον—καὶ μίαν νεαράν ὑπαρχίν. Καθ' ἀγοάφουσιν ἐργάτως εἰς τοὺς Καρσὺς τοῦ Λονδίνου, ἢ συζύγος ἑνὸς τῶν ἐργάτων, πορευθεῖσα εἰς ἐπισκεψίν τοῦ συζύγου τῆς ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς σύριγγος, κατελήθη αἰθνης ἐν μέσῳ τοῦ ὀλισθηροῦ ἐκείνου σκότους ὑπὸ τῶν ὠδίνων τοῦ τοκετοῦ, καὶ ἔτεκε—τῇ βοήθειᾳ τῶν παρισταμένων ἐργατῶν,—ἄρρον βρέφος.

Ἐκ τῶν περιγραφῶν τῆς συντελεσθείσης σύριγγος, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν νεωστὶ διὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, περιεργόταται πασῶν εἰνε ἀναντιρρήτως αἰ. πρὸς τὸν Νέον Ἐλευθερον Τύπον τῆς Βιέννης ἐπιστολαὶ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ K. Wyls, αὐτόπτου μάρτυρος τῆς διατρήσεως τοῦ τελευταίου γραμμικοῦ τοίχου, ὅστις σινειτρήθη ὑπὸ τῆς δυναμίτιδος τὴν δεκάτην ἐβδομήν Φεβρουαρίου.

Χάριν τῶν ἀναγνώστων τῆς Ἑστίας μεταφέρωμεν κατωτέρω τὰς ἀξιολογώτερας περιουσίας τῶν ἐπιστολῶν τοῦ K. Wyls, τινὰς μὲν μεταφράζοντες, ἄλλας δὲ ἀπλῶς συνοψίζοντες.

«Χθὲς τὸ πρῶτον (14/26 Φεβρουαρίου), γράφει οὗτος ἐν τῇ πρώτῃ τῷ ἐπιστολῇ, διέδραμον τὴν σύριγγα, καὶ τὴν σιγμὴν ταύτην αἰσθάνομαι ἀπειρὸν ευχαρίστησιν. Ὅτε ἐξήλθον καὶ πάλιν αἰσῶς τῆς ὑπονόμου. Ὅταν τις, ἀδιάβροχα φορῶν ὑποδήματα καὶ μάλλινον ἀναβεβλημένους χιτῶνα, εἰσέλθῃ εἰς τὴν σύριγγα ἐπὶ τῆς διὰ πεπυκνωμένου ἀέρος ἐλαυνουμένης μηχαν-

ῆς, τὸ πρᾶγμα ἐν ἀρχῇ δὲν εἶνε πολὺ δυσάρεστον. Τὴν πρώτην ὥρᾳ κακὴν ἐκτύπωσιν αἰπὴ σθάνεται τις, ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν καλουμένην Κακὴν θέσιν, ὅπου, μὴ δυναμένης πλεον τῆς μηχανῆς νὰ προχωρήσῃ, ἐνεκα τῶν φρασάντων τὴν ὑπὸ νόμον ἐκρωμάτων, ἀναγκάζεται νὰ σταθευθῇ πεζὸς διὰ τοῦ πληοῦ καὶ τῶν ὑδάτων.

Εἰς ἀπόστασιν 2600 μέτρων ἀπὸ τῆς εἰς σάου μοι ἐδείξεν ὁ ὀδηγός μου τὸ μέρος, ὅπου τὴν 19 Ἰουλίου περὶ ἐξέπνευσαν γενναίαν αὐτοῦ ψυχὴν ὁ μεγαλοφυῆς τοῦ ἐργοῦ διευθυντής, ὁ ἀτυχὴς Fayte.

Μετ' ὀλίγον ἀναλαμβάνει ἡμᾶς δευτέρα μηχανὴ καὶ μᾶς φέροι εἰς τὴν χώραν τοῦ Ἰδρωτός. Πάντες ἐκεῖ σταζοῦσιν ἰδρῶτα, ἰδρῶνουσιν οἱ ἐργάται, οἱ ἡμίγυμνοι σφυρηλατοῦντες τοὺς τοίχους· ἰδρῶνει ὁ τῆς μηχανῆς ὀδηγός, οὕτως βρέχει ὁ ἰδρὸς τὸ μέλαν τεμάχιον ἄρπου, ὅπου φέροι εἰς τὸ στόμα ἰδρῶνος ἀπρωστέχνης, ὅστις φέρον ἐπ' ὤμων κιβώτιον πληρὸς δυναμίτιδος, βιάδιζει πρὸς τοὺς μυοῦς τῆς ὑπονόμου.

Ἡ μηχανὴ συρίζει ἀδιακόπως οἱ ἐργάται συρίζουσιν ἐπίσης ἔνθεν καὶ ἐθεν, ψάλλουσιν καὶ φωνάζουσιν· ὁ πειγμὸς τῆς ἀτμοσφαιρας καὶ ἡ δυσωδία καθίστανται ἐπὶ μᾶλλον ἀνυπόφοροι· πάντα δὲ κύκλω φωτίζονται φανταστικῶς ὑπὸ τοῦ τροῦ ὁδοῦς φέγγους τῶν λύχνων, ὧν καὶ ἡμῶν ἕκαστος κρατεῖ ἀνά ἕνα. Τὸ ἀσταθὲς ἐκεῖνο φῶς ἐπιλάμπει ἀυθρόν καὶ τρέμον· τὰ ὠχρὰ πρόσωπα, τὰ κατησβολωμένα σώματα, τὴν παρελαύνουσιν μηχανὴν καὶ τὴν μακρὰν μελανὴν τῆς ἀεροδόχου, τοὺς πνευστιῶντας ἴππους καὶ τὰ μαῦρα τῶν βράχων τοιχώματα. Ὁ ἀνθρώπος ἐνταῦθα οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ δλίπος διατηρητικὴ μηχανή. Ἡ δὲ ἐργασία, ἀλλὰ βρυχώμενος, συρίζων, πνευστιῶν καὶ δυσώδης δαίμων!

Προσοχή! Βικρήξιος βροντῇ ἀκούεται ἀπὸ τῶν μυχῶν τῆς σύριγγος, ἀντηχοῦσα ὡς μακρῶν ἡσυχῶν κρότος. Μετὰ μικρὸν δὲ παρέρχονται καὶ ἄλλοι πρὸ ἡμῶν πυροτέχνηται, φέροντες ἕκαστος ἀνά δέκα καὶ δώδεκα χιλιόγραμμα δυναμίτιδος ἐντὸς τοῦ κιβώτιου τῶν ἰβν καὶ μόνον ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ὀλίθημα, καὶ οὐδεὶς θὰ λάβῃ τὸν κόπον νὰ μᾶς θάψῃ, διότι οὐδὲ εἰς κἂν δακτυλὸς κυβικὸς θὰ εὐρεθῇ ἐκ τῆς σαρκὸς ἡμῶν καὶ τῶν ὀστέων.

Μετ' ὀλίγον κατελίπομεν καὶ τὴν δευτέραν μηχανὴν, καὶ προὔχωρήσαμεν ἐφ' ἱκανὸν πεζοί. Ἡ θηκὴ ἡμῶν κατάστασις εἶνε οἰκτρά. Ἄλλ' εὐτυχῶς ἐφθάσαμεν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ὁ ὑπογεῖος ἀεραγωγός ἐκπέμπει δροσερὸν συμπυκνωμένον ἀέρα, καὶ ἀναψύχει κάπως τὰ περίε... Ἐργάται τινὲς κάθονται κύκλω ἐπὶ ὕγραν καὶ μεστῶν ἀσβόλης σκιδίων. Σιωπηλοὶ πάντες, στηρίζουσι τοὺς γυμνοὺς καὶ περιβύτους ἐξ ἰδρωτός βραχιονιάς τῶν ἐπὶ τῶν γονάτων, κύ-

πτουσι τὰς κεφαλὰς καὶ βλέπουσι κατηρεῖς πρὸς τὴν γῆν· Βίς ἐξ αὐτῶν κεῖται χαμαί, ὡς οἱ ἐν τῷ μικρῷ Μουσεῖοι αἱς Πομπηίας περιγυφῆσιν ἀσφύκτιοι μνησὺν ἑαυτοῦ, κατὰ τὴν ἀνω ἑξομοιωθεὶς εἰς ἀπόστασιν 5600 μέτρων ἀπὸ τῆς εἰσόδου· Ἡ σύριγξ ἐνταῦθα δὲν ἔχει ἔτι εὐρυνηθῆ, καὶ οἰκέργεται κύπτουσιν ἐπὶ τῶν ἀποκοιλιζόντων τὰ χθώατα ἀμαξίων, ἵνα μὴ προσκρούσωσι τὴν κεφαλὴν κατὰ τοῦ χαμηλοῦ θάλου· Ὁ κάσιων ἐπιτείνεται, μόλις δὲ κατορθώσθαι στήριζόμενος ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ὑπὲρ ῥέτου τοῦ συνοδοῦ μου, νὰ προχωρήσω διὰ τοῦ βορβοροῦ καὶ τῶν ὑδάτων. Αἰφνης ἀκούω κραυγὴν τὴν «Προσοχή! ἐκρήξτε!» Τρέχω πρὸς τὰ ἔπισω ὅπως δύναμαι, ὁ συνοδός μου γελᾷ, μετὰ μικρὸν ἢ δυναμίτις ἐκρήγνυται, καὶ τὸ ὄρος σείεται πρόρριζον.

«Μετὰ χίλια περίπου μέτρα φοβερὸς πάταγος ἀγγέλλει διατρητικὴν μηχανὴν ἐργασομένην εἰς διαπλάτυνσιν τῆς ὑπόνομου. Βίβε παρὰ δόξον τι καὶ φασματῶδες ἰκρίωμα ἐκ σιδήρου, κῶθουν διὰ φοβεράς ταχύτητας καὶ δυνάμεως ἐντὸς τοῦ βράχου μακρὸν σιδηροῦν ἔμβολον — τὸ τρύπανον. Τρέμει ἡ μηχανή, τρέμει τὸ τρύπανον, τρέμουσιν οἱ περὶ τὴν μηχανὴν ἀσχολούμενοι ἐργάται. ἼΑς φάντασθῆ τις τὸν κρότον τοῦ μύλου, ἐγγὺς τοῦ μυλίου λίθου» ἄς παλαιαπλασιάσῃ αὐτὸν ἐπὶ ἄπειρον, καὶ θὰ ἔχη ἀκμυδράν τινα ἰδέαν τοῦ πάταγος, ὅστις συνταράσσει τὴν ὑπόγειον ἐκείνην σκοτίαν.

«Τέλος εὐρισκόμεθα πρὸ τῆς ἀρχικῆς στοᾶς, ἧτις εἶνε ἡ πρώτη ἐντὸς τοῦ ὄρους ἀνοιγομένη ὀπή· Ἡ ὑπόνομος εἶνε στενή, ὡς ὑπόδρομος μεταλλείου, καὶ ἡ θερμοκρασία 34 τοῦλάχιστον βαθμῶν. Παρ' ὀλίγον λιποθυμῶ, μόλις δ' ἀναπνέω καὶ πάλιν, ὅτε φθάνομεν πρὸ τῶν διατρητικῶν μηχανῶν, αἰτίνας, τέσσαρες τὸν ἀριθμόν, πλήττουσι τὴν σαιμηγὴν ἐκείνην ὡς μανιῶδεις τὸν ὑστατον ἐκ γρανίτου τοῖχον, ὅστις χωρίζει ἔτι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ Ἰαρόλου. Ἐδῶ εἶνε κάπως δρασερωτέρα ἡ θερμοκρασία, διότι ἀναφύχει αὐτὴν ὁ τὰς διατρητικὰς μηχανὰς κινῶν συμπυκνωμένος ἀήρ· ἀλλ' ὁ πάταγος ἐκκωφαίνει.

«Ὁ» Ἀφοῦ ἤκουσα σαφῶς τὸν κρότον τῶν ὀπισθεν τοῦ βράχου, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἰαρόλου, ἐργαζομένων μηχανῶν, ἀπεχώρησα. Οὐδέποτε δ' ἐπὶ ζωῆς μου ἐχαιρέτησα μετὰ πλείονος σύγνωμοσύνης πὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἢ μετὰ τὰς ἑπτὰ ἐκείνης ὥρας, ἄς διήγαγον ὑπὸ τὴν ταρταρεῖαν σύριγγα.

«Ἐν νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπιστολῇ περιγράφει, ὡς ἐξ ἧς ὁ αὐτόπτης ἀνταποκριτὴς τὴν καταπτώσιν τοῦ τελευταίου περαχίου βράχου, ὅπερ διαχωρίζει ἐπὶ τὰς δύο στοᾶς.

«Ἀμα τῇ ἡμέρᾳ παρῶλαβεν ἡμᾶς ἡ μηχανή, κεκοσμημένη δι' ἐλβετικῶν σημαιῶν· ἡ δὲ ἀ-

μαξοσάχιχα, παρσκευασμένα ἐπὶ τῆδες, δὲ τὴν πρῶτην τῆς σύριγγος διάβασιν, καὶ συγκεκμηνη ἐκ νέων, χαμηλῶν φορηγίδων, ἐπληρώθη ὑπὸ τῶν ἐργατῶν, τῶν μελῶν τῆς διευθύνσεως, τῶν παρ' αὐτῆς ἐργαζομένων μηχανικῶν, ἐφόρων γεωλόγων κλ., 50 περίπου τὸν ἀριθμόν.

Περὶ τὴν ἐγνάτην ὥραν εἴχομεν προχωρήσει 6300 μέτρα. Μετ' ὀλίγον εἰσερχόμεθα εἰς τὴν στενὴν ὑπόνομον, ἧτις δὲν ἔλαθεν ἔτι εὐρυθεῖσα τὰς διαστάσεις τῆς σύριγγος· φωναὶ ἀντηχοῦσι κύκλω ἡμῶν: «Σκύψατε!» καὶ περὶ τὴν δεκάτην ὥραν, 7450 μέτρα διανύσαντες, εὐρισκόμεθα εἰς τοὺς μυχοὺς τῆς στοᾶς, ἐγνάτην τῆς μεγάλης διατρητικῆς μηχανῆς. Τὸ θέαμα εἶνε ἀληθῶς καταθρόνον! Πάντες καταβαίνουσι τῶν ἀμαξίων, καὶ συνωθοῦνται πρὸ τοῦ ὑπολειπομένου ἔτι ὀρθίου γρανιτικοῦ τοίχου. Θεωρῶ καὶ ἐγὼ διὰ τῆς ἡμικυκλικῆς ὀπῆς, ἣν ἤνοιξεν ἤδη δοκιμαστικὸν τρύπανον διὰ τοῦ βράχου, καὶ βλέπω ὀπισθεν αὐτοῦ τεμάχια ἀνθρωπίνων μορφῶν. Πάντας κατέχει ἕξ᾿ ἄλλοκοτος, ἢ δὲ μηχανὴ ἀρχεται τῆς παταγίδος τῆς ἐργασίας. Αἱ ἐντὸς τοῦ βράχου ἠνεωγμένοι ὀπαὶ πρὶπει, νὰ βαθυνθῶσιν ἀκόμη. Κραυγαὶ κύκλω εἰς γλώσσας παντοίας, καὶ θόρυβος καὶ φόφος καὶ πάταγος, καὶ θερμότης ἀνωτέρα τῶν 32 βαθμῶν! Ἡ μηχανὴ συγκλονεῖται ὅλη καὶ τρέμει ἐκ τῶν κτύπων, οὓς καταφέρει κατὰ τοῦ γρανίτου, τὸ ἀληθές δ' ἐκεῖνο ἐργαστήριον τοῦ Σαταγᾶ φωτίζουσι λύχνοι κρεμάμενοι ἀπὸ ράβδων σιδηρῶν, ἐμπεπηγμένων εἰς τὰς ἀνοικτὰς ἤδη ὀπὰς. Αἰφνης ἔμβολον σιδηροῦν προκύπτει διὰ τῆς δοκιμαστικῆς ὀπῆς, φέρον ἐπιστολὴν ἐξ Ἰταλίας. Κραυγὴ ἀγαλλιᾶσεως μεγάλη ἀναδίδεται ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου, ἡ διατρητικὴ μηχανὴ σταματᾷ, — διότι ἐπέρανεν ἤδη τὸ ἔργον τῆς, — καὶ ἀρχεται ἡ γόμωσις τῶν ὀπῶν, ἐνῶ τινες τῶν παρισταμένων συνδιλέγονται διὰ τοῦ δοκιμαστρίου τμήματος πρὸς τοὺς ἐκείθεν τοῦ βράχου ἰσταμένους. Ὁπισθοχωροῦμεν 3000 μέτρα, καὶ ἀναμένομεν ἐναγώνιοι. Τέλος βροντᾷ τρέχομεν ὅλοι. ὁ τοῖχος κεῖται χαμαί εἰς ὀρύμματα. Ἐν μέτρον ὑπερ τὸ ἔδαφος, χαινεῖ ἐνώπιον ἡμῶν ὀπή μεγάλη, ἐνὸς περίπου μέτρου ἔχουσα διάμετρον, καὶ διὰ τοῦ χάσματος ἐκείνου ἔρπονται πρῶτον οἱ ἐκ τοῦ Ἰαρόλου καὶ περιπέσσονται ἐν ἀλαλαγμῷ τοὺς ἡμετέρους. Ζῆθος ψυχρὸς καὶ οἶνος κινρῶνται εἰς τοὺς παρισταμένους, ὁ δὲ ἐπιθεωρητὴς Kaufmann ἐκφωνεῖ ὡραῖον λόγον πλήρη βραθείας συγκινησεως.

«Ἡ χαρὰ εἶνε ἀπερίγραπτος».

Οὕτως ἐπεράθη τὸ γιγάντειον ἔργον, ὅπερ μέλλει νὰ συνδέσῃ διὰ τῆς συντομωτάτης ὁδοῦ τὴν βορείαν καὶ βορειοδυτικὴν Εὐρώπην μετὰ τῆς Ἀνατολῆς.

Ἐν Γαλλίᾳ ἀναλογίζονται ἤδη μετὰ δικαίω

φρόνως ἰατρικῆ νέαν ὁδὸν θέλει ταχέως ἐκρημάσει τὸν διὰ τοῦ Mont-Cenis ἰταλογαλλικὸν δρόμον· καὶ ἤρχισαν σκεπτόμενοι, ἂν δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειρηθῇ καὶ ἄλλου μεγάλου ἄλπειου ὄρους — τοῦ Simplon — ἡ διάτρησις, ὅπως ἀνοιχθῇ οὕτω εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν ἐμπόριον καὶ ἄλλη, ευκολωτέρα μὲν καὶ εὐθηνότερα, ὡς ὑπολογίζουσι, κοινωνίας ὁδός, συμφορωτέρα δὲ πάντως εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ι. ΤΙΣΟΛΛΑ
 Οὐδὲν θαυμαστόν, ἂν καὶ τὸ νέον αὐτὸ κυκλώπειόν ἔργον συντέλεσθῇ ἐντός τοῦ αἰῶνος.

Ἰπὸ τὸν τίτλον Ὁ ἰδιωτικὸς βίος τοῦ κόμητος Μόλτκε (Aus. Graf Moltke's Privatleben) ἐξεδόθη ἔσχατως ἐν Γερμανίᾳ μικρὸν φυλλάδιον περιέχον ἐπιδιαφερομένης πληροφορίας περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ζῆν τοῦ ἐνδοξοῦ στρατηγοῦ. Ἐκ τοῦ φυλλαδίου τούτου παραλαμβάνομεν τὸ ἐπόμενον τεμάχιον, ἐν ᾧ περιέχονται ἀξίαν ἀγνώστοι λεπτομέρειαι περὶ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου τοῦ στρατάρχου καὶ τῶν ἀσυνήθων αὐτοῦ ἀσχυλῶν.

ΜΟΛΤΚΕ

Ἀπ' οὗ χρόνου ὁ θάνατος τῆς κομητῆς Μόλτκε συμβῆκε τῆ 24^{ης} Δεκεμβρίου 1868, διέλυσε τοὺς δεσμοὺς συμβιώσεως, ἣτις διέρρηξεν εὐδαίμων πάντοτε, τὴν διοίκησιν καὶ οἰκονομίαν τοῦ οἴκου τοῦ στρατάρχου ἀνέλαβεν ἡ κυρία Βούρτζ, ἡ μόνη ἀπομένουσα αὐτῷ ἀδελφῇ. Συγχρόνως δὲ καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς προσετέθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατάρχου ὡς δεῦτερος αὐτοῦ ὑπασπιστής. Ὁ κόμης Μόλτκε κατοικεῖ νῦν ἐν τῷ νέῳ κτιρίῳ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου ἐπὶ τῆς «Βασιλικῆς πλατείας», κατέχει δὲ τὴν μεσημβριανὴν τοῦ μεγάρου πλευρὰν τὴν ἐστραμμένην πρὸς τὴν στήλην τῆς Νίκης.

Ὁ τρόπος αὐτοῦ τοῦ ζῆν εἶνε ἀπλούστατος ἅμα καὶ κανονικώτατος. Τὸν χρόνον διαθέτει ἐκ τῶν προτέρων αὐστηρῶς εἰς τὰς καθ' ἑκάστην ἐργασίας του. Καθ' ὅλον τὸν γεωμῶνα ὁ κόμης Μόλτκε, ἐν Βερολίνῳ διατρίβων, συνειθίζει νὰ ἐγείρεται ἅμα τῆ πρωτῆ, περιβαλλόμενος δὲ κοιτανίτην καὶ τὴν κεφαλὴν καλύπτων διὰ μικροῦ πρωϊνοῦ καλύμματος, βηματίζει ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐν τῷ σπουδασῆρίῳ αὐτοῦ, ὅπερ εἶνε ἀπλούστατα διεσκευασμένον, καὶ ἐν ᾧ περὶ τὴν ἐβδόμην λαμβάνει κύαθον καφέ καὶ καπνίζει σιγάρον. Μετὰ τοῦτο ἄρχεται τῆς ἐργασίας, ἣν ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς ἐνάτης· γράφει δὲ ταχέως καὶ κανονικῶς, διορθῶν συχνὰ τὰ γεγραμμένα· ὁ γραφικὸς αὐτοῦ χαρακτήρ εἶνε θαλάς καὶ εὐανάγνωστος, τὰ δὲ γράμματα ἐντόνως γεγραμμένα· τὴν ἐνάτην φέρουσιν αὐτῷ τὰ διάφορα ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας, ἃ ἀναγινώσκει μετὰ προσοχῆς πολλῆς καὶ ἀκριβείας, εἶτα δὲ ἐνδύεται τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ στολήν. Τὴν ἐνδεκάτην ἔρχονται αἱ ἐκθέσεις τῶν ὑπασπιστῶν, μετὰ δὲ ταύτας ὁ στρατάρχης λαμβάνει λιτὸν πρό-

γευμα, μεθ' ὃ τελειώνει τὴν γραφικὴν αὐτοῦ ἐργασίαν, ἣτις συνήθως διαρκεῖ μέχρι τῆς δευτέρας μετὰ μεσημβριανῆς. Τὴν δευτέραν ἀκριβῶς ὄραν ἀρχοῦνται αἱ ἐκθέσεις τῶν κτηματαρχῶν τοῦ μεγάλου γενικοῦ ἐπιτελείου, αὐτῶν ἄπαντοῦσι διάφορον ἑκάστοτε χρόνον. Μετὰ τὰς δὲ καὶ τὴν ἐργασίαν ταύτην ὁ κόμης Μόλτκε ἐξέρχεται εἰς τὸν συνήθη αὐτοῦ περίπατον, ἐξ οὗ ἐπανερχόμενος γευματίζει μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Πῶς καπνίζει λαμβάνει ἐκ τῶν σπουδαστηρίων τοὺς ἐνθάδε μετὰ τὸ γεῦμα σὺν ἔρχονται οἱ ὄλκωροί τοῦ οἴκου, παρὰ τῷ στρατάρχῳ ὅσους συνδιαλέγεται μετ' αὐτῶν ἐν πάσῃ ἀφελείᾳ καὶ ζωῆῳ εὐθυμίᾳ μέχρι τῆς πενταπενθῆς ὥρας, ὅτε ἐπ' ἀναλαμβάνει τὴν ἐργασίαν μέχρι τῆς ἐβδόμης. Ἢτα ἀναγινώσκει τὰς ἐφημερίδας τῆς ἡμέρας μέχρι τῆς ὀγδόης, κατ' ἑξῆς διακόπτει πᾶσαν ἐργασίαν ἵνα λάβῃ τὴν τέτοιον μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Τὸ λοιπὸν τῆς ἑσπέρας διατίθεται πρῶτον μὲν εἰς τὸ οἶον, τὸ ὅποιον διαπραράχῃ παιδί· ὑπὲρ πάντας καλλίστηρον, εἶτα δὲ εἰς τὴν μουσικὴν δι' ἧς καὶ τελειώνει ἡ ἑσπέρα, παρατείνουσα οὐκ ἵκεν τῆς ἑνδεκάτης. Κατὰ ταύτην δὲ τὴν ὥραν ὁ στρατάρχης ἀποσύρεται εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ὕπνου, καὶ κοιμάται μέχρι τῆς ἑκτῆς καὶ ἡμισείας πρωϊνῆς ὥρας, ὅτε ἐξεγείρεται ἵνα ἐπαναλάβῃ τὴν τακτικὴν αὐτοῦ ἐργασίαν.

Τὸ θέρος ὁ κόμης Μόλτκε ἀπέρχεται ἐκ Βερολίνου εἰς τὴν ἐξοχικὴν αὐτοῦ ἐπαυλιν Kreisau ἐν Σιλεσίᾳ. Εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς αὐτῆς αὐτῆς ὑπάρχουσιν ἐστῆμένοι δύο ἀθληταί, οὗ μακρὰν δ' ἐντέθειν φαίνονται ἐπὶ μεγάλων λιθίνων ὑπόδαθρων δύο γαλλικὰ τηλεβόλα, δῶρον τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς τὸν ἐνδοξὸν αὐτοῦ ἀρχηγὸν τοῦ ἐπιτελείου. Ἐν τῷ ἐκτεταμένῳ κήπῳ τῆς ἐπαυλεως ὁ στρατάρχης ἀρέσκειται νὰ παραμένῃ εἰς ἀπόκεντρον τινὰ γωνίαν, ἐνθα καθήμενος ἐπὶ θρανίῳ σκιαζομένου ὑπὸ τοῦ πυκνοῦ φυλλώματος μεγαλοπρεποῦς δρυὸς, ἀπολαύει τῆς θεᾶς τῶν ἀντικρῶ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀνυψουμένων γραφικῶν ὄρεων Eulengebirge. Ἐνταῦθα δὲ ὑπάρχει καὶ ὁ τάφος τῆς συζύγου τοῦ στρατάρχου κομητῆς Μόλτκε.

ΤΕΧΝΗΤΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΒΡΟΧΗΣ

Ἡμεῖς οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν, οἵτινες οὐχὶ σπανίως ἐπὶ μῆνας περιμένομεν ν' ἀνοίξωσιν οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἵνα δροσίωσι τὴν ἀείψοτε διψῶσαν γῆν τῆς Ἀττικῆς, μετὰ πολυβελίως τοῦ ἐνδιαφέροντος ἡμᾶθωμεν ὅτι ὁ στρατηγὸς Δανιὴλ Γῶγγλερς ἐκ Βιργίνιας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐφεῦρε τὸν τρόπον τοῦ νὰ παράγῃ κατὰ βούλησιν βροχὴν, ὃ δὲ τρόπος εἶνε ὁ ἑξῆς.

Ἀπολύεται εἰς τὸν ἀέρα σφαίρωμα πλῆρες πυροσοφῶτων, ἀπ' οὗ δὲ φθᾶσῃ τὸ σφαίρωμα εἰς